

Sygn. akt: I C 858/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Garwolinie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Michał Przeworski
Protokolant:	st.sekr. sądowy Ewa Makulec

po rozpoznaniu w dniu 8 grudnia 2015 r. w Garwolinie

sprawy z powództwa **M. N.**

przeciwko **J. N., Towarzystwu (...) S.A. w W.**

o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji

I zwalnia od egzekucji prowadzonej przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Piasecznie T. R. w sprawie Km 1930/12 ruchomości zajęte w dniu 15 października 2012r. w postaci: kombajnu zbożowego C. (...) koloru zielonego, przyczepy samobierającej siano,

II zasądza od **Towarzystwa (...) S.A. w W.** na rzecz **M. N.** kwotę 867 (osiemset sześćdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, koszty procesu między pozostałymi stronami wzajemnie znosi.

Sygn. akt. I C 858/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 18.12.2014 roku M. N. wniosła o zwolnienie spod egzekucji ruchomości w postaci: kombajnu zbożowego C. (...) koloru zielonego, przyczepy samobierającej siano. W uzasadnieniu wniesionego pozwu powódka podała, iż w dniu 15.10.2014 roku komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Piasecznie T. R. w sprawie Km 1930/12 dokonał zajęcia w/w ruchomości w miejscu zamieszkania dłużnika J. N..

Strona pozwana Towarzystwo (...) S.A. w W. powództwa nie uznała i wniosła o jego oddalenie zaś pozwany J. N. uznał powództwo w całości.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

J. i S. N. rodzice M. N. i J. N. byli właścicielami gospodarstwa rolnego składającego się z działek położonych w m. Trąbki, Ż. i W.. Przedmiotem w/w gospodarstwa rolnego był też m.in. maszyny rolnicze w tym ciągnik rolniczy marki U. (...) oraz C. (...) koloru zielonego, przyczepy samobierającej siano. J. i S. N. zakupili w/w kombajn w dniu 21.12.2001r. od (...) S.C. w R. J. P., W. B. (faktura VAT nr (...) k. 10). Jednocześnie w dniu 24 listopada 1994r. w/w zakupili od Gospodarstwa Rolnego Skarbu Państwa w R. przyczepę samobierającą siano (rachunek nr (...) k. 9).

Na podstawie umowy dożywocia z dnia 8.11.2008r. zwartej w formie aktu notarialnego Rep A Nr 5133/08 J. i S. N. przekazali własność w/w gospodarstwa rolnego synowi J. N. (AN k. 51-53).

Przedmiotem w/w umowy było gospodarstwo rolne jako zorganizowana całość gospodarcza tj. grunty rolne wraz z maszynami rolniczymi. Na podstawie w/w umowy J. N. złożył wniosek o przerejestrowanie ciągnika rolniczego marki U. (...) który dotychczas był zarejestrowany na S. N. (ksero dowodu rejestracyjnego k. 54-54v). Na podstawie decyzji z dnia 23.02.2010r. Starosty (...) doszło do zarejestrowania tego pojazdu w oparciu o w/w umowę dożywocia na rzecz J. N. (decyzja k. 54a).

Na podstawie umowy darowizny z dnia 19.02.2011r. zwartej w formie aktu notarialnego Rep A nr 852/11 J. N. przekazał własność opisanego wyżej gospodarstwa rolnego na rzecz M. N.. Przedmiotem w/w umowy było gospodarstwo rolne jako zorganizowana całość gospodarcza tj. grunty rolne wraz z maszynami rolniczymi (AN k. 5-7).

W dniu 15.10.2014r. komornik sądowy przy SR w Piasecznie w sprawie Km 1930/12 dokonał zajęcia ruchomości w miejscu zamieszkania dłużnika J. N. tj. samochodu marki V. nr rej. (...) oraz ciągnika rolniczego marki C. (...) koloru zielonego, przyczepę samobierającą siano (ksero protokołu zajęcia k. 4).

W dniu 29.10.2014r. wpłynęła skarga dłużnika J. N. o uchylenie zajęcia w/w ruchomości. Skarżący wskazał, iż samochód marki V. nr rej. (...) stanowi własność S. G. zaś ciągnik rolniczy marki C. (...) koloru zielonego oraz przyczepa samobierająca siano są własnością M. N. jako właścicielki gospodarstwa rolnego na podstawie umowy darowizny z dnia 19.02.2011r. zwartej w formie aktu notarialnego Rep A nr 852/11. Postanowieniem z dnia 21.11.2014r. Sąd Rejonowy w Garwolinie odrzucił skargę jako złożoną po upływie ustawowego terminu (akta sprawy I Co 863/14).

Wyrokiem z dnia 27.04.2015r. Sąd Rejonowy w Garwolinie zwolnił od egzekucji w sprawie Km 1930/12 samochód marki V. nr rej. (...) (akta sprawy I C 20/15).

Powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 841 § 1 k.p.c. osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa.

W pierwszym rzędzie kluczowym jest ustalenie czy przedmioty zajęte przez komornika sądowego stanowią składnik majątku powódki. Zdaniem Sądu należy uznać za wiarygodne twierdzenia w/w, iż zawierając umowę o darowizny z dnia 19.02.2011r. w formie aktu notarialnego doszło do przeniesienia własności gospodarstwa rolnego w rozumieniu art. 55³ k.c. Zgodnie z treścią w/w przepisu za gospodarstwo rolne uważa się grunty rolne wraz z gruntami leśnymi, budynkami lub ich częściami, urządzeniami i inwentarzem, jeżeli stanowią lub mogą stanowić zorganizowaną całość gospodarczą oraz prawami związanymi z prowadzeniem gospodarstwa rolnego.

Powyższe oznacza, iż w przypadku przekazywania własności gospodarstwa rolnego jednocześnie dochodzi do przeniesienia własności ruchomości w postaci maszyn rolniczych. „Definicja gospodarstwa rolnego obejmuje grunty rolne wraz z gruntami leśnymi, budynkami lub ich częściami, urządzeniami i inwentarzem, jeżeli stanowią lub mogą stanowić zorganizowaną całość gospodarczą, oraz prawami związanymi z prowadzeniem gospodarstwa rolnego (W.J. Katner, w: System P.P., t. 1, 2007, s. 1233 i n.). Nie powinno jednak budzić wątpliwości, że obok gruntów, w celu prawidłowego korzystania i prowadzenia na nich działalności rolniczej, konieczne są także inne składniki, takie jak budynki lub ich części, np. dom z działką siedliskową, budynki gospodarcze, magazyny, silosy, urządzenia i inwentarz, np. maszyny rolnicze, zwierzęta, a także prawa związane z prowadzeniem gospodarstwa, np. umowy ubezpieczenia” (Nazaruk Piotr, Komentarz do art. 55(3) Kodeksu cywilnego, LexisNexis, 2014).

Niewątpliwie strona powodowa udowodniła, iż obie przedmiotowe maszyny rolnicze były już składnikiem gospodarstwa rolnego na czas kiedy to na podstawie umowy dożywocia z dnia 8.11.2008r. zwartej w formie aktu notarialnego Rep A Nr 5133/08 J. i S. N. przekazali własność w/w gospodarstwa rolnego synowi J. N.. Powyższe wynika z dokumentów w postaci faktury i rachunków złożonych do akt sprawy (k. 9,10). Jednocześnie jest także

inny fakt który potwierdza, iż przedmiotem w/w umowy dożywocia jak też i umowy darowizny zawartej pomiędzy powódką, a J. N. były przedmiotowe maszyny rolnicze. Na podstawie umowy dożywocia doszło w oparciu o jej zapisy do przerejestrowania innej maszyny rolniczej, to jest ciągnika rolniczego marki U. (...) ze S. N. na J. N.. Powyższe potwierdza załączona do akt sprawy dokumentacja ze Starostwa Powiatowego w G. (k. 47-54a).

Powyższe oznacza więc, iż tak była interpretowana umowa dożywocia przez jej strony jak i organ dokonujący rejestracji. Nadmienić należy, że w tej umowie jak i w późniejszej umowie darowizny znajduje się określenie przedmiotu umowy jako zabudowanego gospodarstwa rolnego. Oczywiście bezsporne jest to, iż po umowie darowizny to S. N. jak i J. N. prowadzili w/w gospodarstwo rolne. Jednakże powyższe nie zmienia faktu nabycia własność tego gospodarstwa wraz z maszynami, inwentarzem i budynkami przez powódkę. M. N. wręcz stwierdziła, iż to ojciec został przez nią umocowany do podejmowania decyzji odnośnie gospodarstwa rolnego (zeznania powódki k. 39-39v, 40).

Z informacji Starostwa Powiatowego w G. wynika, iż pojazd ten jest zarejestrowany na J. N.. Jednocześnie z treści akt Km 1930/12 wynika iż na J. N. nie jest zarejestrowany taki pojazd zaś z informacji US w G. nie wynika także aby J. N. zawierał jakieś dalsze umowy odnośnie zbycia w/w ciągnika (k. 14-17 Km 1930/12). Po nadesłaniu w/w informacji przez Starostwo Powiatowe w G. faksem w dniu 22.12.2015r. przed ogłoszeniem orzeczenia została nadesłana przez Starostwo Powiatowe w G. kserokopia umowy darowizny z dnia 19.12.2011r. mocą której J. N. przekazał nieodpłatnie S. N. własność w/w ciągnika rolniczego. Umowa ta została złożona w Urzędzie Skarbowym w G. (k. 68).

Z zeznań S. N. i J. N. wynika, iż między nimi została zawarta taka odrębna umowa przenosząca własność ciągnika na rzecz tego pierwszego (zeznania k. 39, 40). W/w uzasadniali to faktem, iż powódka nie zamieszkuje na siedlisku gospodarstwa. Oczywiście jest to pewnego rodzaju niekonsekwencja działania w/w bowiem mogli równie dobrze doprowadzić do przerejestrowania pojazdu na podstawie umowy darowizny zwartej w formie aktu notarialnego Rep A nr 852/11 mocą której J. N. przekazał własność opisanego wyżej gospodarstwa rolnego na rzecz M. N.. Jednakże wówczas formalną właścicielką tego pojazdu byłby powódka, a osoby przesłuchane w niniejszej sprawie zgodnie wskazały, iż wolą obecnej właścicielki gospodarstwa rolnego było to aby wszelkie czynności z nim związane były podejmowane przez S. N.. Dlatego też zdaniem Sądu doszło do zawarcia tej umowy darowizny ciągnika rolniczego z 19.12.2011r. aby nie było potrzeby dokonywania kolejnej darowizny ze strony powódki na rzecz jej ojca S. N..

Powódka wskazała, iż to jej ojciec miał decydować i korzystać z w/w gospodarstwa rolnego. Niewątpliwie zarejestrowanie ciągnika rolniczego na jego nazwisko ułatwiało mu prowadzenia gospodarstwa rolnego bowiem wiązało się to chociażby z koniecznością dokonywania przeglądów technicznych tego pojazdu czy też zawierania umów ubezpieczenia OC. Oczywiście mając na uwadze obowiązuje w tym zakresie przepisy S. N. mógł podejmować takie działania nie będąc nawet formalnym właścicielem ciągnika rolniczego jednakże po pierwsze w/w mogli o tym nie mieć informacji, a po drugie figurowanie jako formalnego właściciela S. N. czyniło jego czynności podejmowane wobec tej ruchomości niezaprzeczalnie skutecznymi.

Nadmienić należy, iż w/w pojazd nie jest objęty pozwem jednakże fakt przerejestrowania go na J. N. świadczy o tym, iż umowa dożywocia obejmowała maszyny rolnicze. To, że przy kolejnej umowie darowizny została zawarta odrębna umowa celem przerejestrowania ciągnika na S. N. nie może prowadzić do wniosku, iż inne maszyny nie zostały objęte taką umową. Naturalnym jest, iż ciągnik jako jedyna z tych maszyn podlegająca rejestracji została zarejestrowana na S. N. który występował jako pełnomocnik powódki do prowadzenia gospodarstwa rolnego. Dodać należy, iż powódka sam przyznała, iż przekazanie jej gospodarstwa rolnego stanowiło swoiste odplacenie jej za pomoc jaką świadczyła na rzecz brata w trakcie jego „problemów z prawem”, a sam zaś zamieszkuje w W. gdzie pracuje zawodowo. Czyni to więc wiarygodnymi przyczyny dla których ten ciągnik nie został zarejestrowany na nią.

Zgodnie z art. 841 § 3 k.p.c przedmiotowe powództwo można wnieść w terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa, chyba że inny termin jest przewidziany w przepisach odrębnych. Zdaniem Sądu powódka zachowała w/w termin. Wprawdzie do zajęcia ruchomości doszło w dniu 15.10.2014r. zaś pozew został wniesiony w dniu 8.12.2014r. jednakże jak wynika z zeznań powódki oraz S. N. i J. N. powódka informację o zajęcia dotrzymała od nich w dniu 8.11.2014r. na czas przyjazdu do domu rodzinnego przed świętem 11 listopada. Wnosząc pozew w dniu

8.12.2014 został zachowany miesięczny termin zgodnie z art. 112 k.c. bowiem w myśl w/w przepisu termin oznaczony w tygodniach, miesiącach lub latach kończy się z upływem dnia, który nazwą lub datą odpowiada początkowemu dniowi terminu, a gdyby takiego dnia w ostatnim miesiącu nie było - w ostatnim dniu tego miesiąca.

Podkreślić należy, iż przepis art. 841 k.p.c. wskazuje terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa, a więc dnia kiedy dana osoba faktycznie uzyskał informację o zajęciu należącego do niej przedmiotu. „Skuteczność powództwa określonego w art. 841 uzależniona została od zachowania terminu do jego wniesienia. W myśl art. 841 § 3 powództwo można wnieść w terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa, chyba że inny termin jest przewidziany w przepisach odrębnych. Przytoczone sformułowanie nie pozostawia wątpliwości, że wskazanym w tym przepisie dniem, w którym strona **dowiedziała się o naruszeniu prawa, jest dzień, w którym faktycznie powzięła ona informację o zajęciu przedmiotu, a nie dzień, w którym mogła się o nim dowiedzieć przy dołożeniu należytej staranności**”. (Żywnowski Tadeusz, Komentarz do art. 841 Kodeksu postępowania cywilnego, LEX, 2014). Nie ma przy tym wątpliwości, iż sam komornik mimo prób zawiadomienia powódki o zajęciu ruchomości nie przekazał jej takiej informacji z uwagi na niewskazanie jej adresu przez dłużnika. Oczywiście można dopuścić sytuację, iż ojciec albo brat powódki przekazali jej taką informację wcześniej niż przed 8.11.2014r. jednakże na powyższe nie ma dowodów. Z akt sprawy załączonej I Co 863/14 wynika, iż J. N. najpierw zwalczał zajęcie poprzez skargę na czynności komornika. W aktach tych brak jest dowodu na to, iż już wówczas M. N. wiedziała takim zajęciu.

Z uwagi na powyższe zasadnym było uwzględnić żądania pozwu w całości. Oczywiście stronie pozwanej jako wierzycielowi służą odpowiednie instrumenty prawne do skutecznego zajęcia takich ruchomości szczególnie gdy objęte są umowami darowizny pomiędzy osobami bliskimi, a mianowicie opisane w art. 527 i nast. k.c.

O kosztach Sąd rozstrzygał na mocy art. 98 k.p.c. Na zasądzoną na rzecz powódki od strony pozwanej (...) S.A. w W. kwotę składają się opłata sądowa od pozwu 250zł. oraz koszt zastępstwa prawnego i opłata skarbową od pełnomocnictwa 617zł zgodnie § 6 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 roku, Nr 163, poz. 1348 ze zm).

Sąd wzajemnie zniósł koszty procesu pomiędzy powódką, a pozwanym J. N. który uznał powództwo.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.